

От 1969 г. ЕО притежава правомощия да провежда външнотърговска политика на Общността по отношение на трети страни. Външнотърговската политика се регулира от чл. 111 и чл.113 на Договора за ЕИО (ДЕИО) (днес чл. 133 от ДЕО). Между ЕО и редица страни са сключени договори за асоцииране, за свободна търговия, за преференции, както и други търговски договори. Членове 131-136 на ДЕИО (днес чл. 182-188 на ДЕО) уреждат асоциирането на трети страни, които са били политически зависими от някоя от държавите членки на ЕО. Член 238 на ДЕИО (днес чл. 310 на ДЕО) създава възможността за асоцииране на други държави, особено на онези, които се подготвят за членство в ЕО. Притегателната сила на ЕО се показва например чрез Конвенциите от Ломе, сключени със страните от Африка, Карибския и Тихоокеанския басейн, които създават нови възможности за тези държави в областта на стокообмена.